

overdrevne Flothed, hvormed man er gaaet til Opførelsen af nogle af disse Hospitaler, men det er ingenlunde nogen Kritik af det foreliggende Lovforslag. Thi er der noget, dette gør, er det netop at opfordre til ikke at vise saadan Flothed.

I øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget. De Ændringer, det ærede Medlem fra Præstø (R. Nielsen) foreslog, ere værd at tage under Overvejelse, og jeg mener ogsaa, man med Velvillie kan se paa det Forslag, der kom fra det ærede Medlem fra Fakse (Stauning), nemlig om eventuelt ogsaa at støtte „Boserups Minde“. Men det er noget, der nærmest maa undersøges indenfor Udvalget.

R. Christiansen: Jeg kan i alt væsentligt slutte mig til de Udtalelser, der ere faldne fra de forskellige Ordførere, særlig fra det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich). Alle have jo udtalt deres Tilfredshed med det Resultat, der er opnaaet ved den bestaaende Lov. Det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam) udtalte, at vort Land indtog en Førerstilling paa dette Omraade, og det forekommer ogsaa mig, at man kan sige dette. Efter hvad der er oplyst i de med Lovforslaget følgende Motiver, have vi 6 Kystsantorier, 1 Kysthospital, 13 Tuberkulosesantorier og 32 Tuberkulosehospitaler, men, saa vidt jeg kan se, kun 1 Rekonvalescenthjem og 1 Plejehjem. Det er et meget betydeligt Antal, og ser man nøjere efter i de overordentlig interessante Oplysninger og Tabeller, der følge med Lovforslaget i de forskellige Bilag, ses det ogsaa, at der er ydet betydelige Bidrag baade til Opførelsen af Anstalterne og til Patienterne. I det sidste Aar, 1910—11, er der ydet Bidrag til 607,687 Sygedage paa Anstalterne, og der er ydet et Beløb af 1,172,545 Kr., hvilket svarer til omtrent 1 Kr. 92 Ø. gennemsnitlig pr. Sygedag. Dette viser, at det er et meget fornuftigt Lovforslag, der foreligger fra Regeringen, og det stemmer ogsaa med den nugældende Lov. Der er, saa vidt jeg kan se af Oplysningerne, ydet 1 Bidrag til Bygninger 1,463,522 Kr. Sammenlagt med de Beløb af noget over 1 Mill. Kr., der aarlig ere ydede i de 3 Aar, Tabellerne omhandle, giver det ca. 4½ Mill. Kr., der altsaa ere anvendte til Bekæmpelse af denne overordentlig svære Sygdom.

Det er ogsaa meget interessant at sammenholde Resultaterne i Tabellerne med Hensyn til Tuberkulosesantorierne og Tuberkulosehospitalerne. Man vil for det første se, at der for de relativt helbrededes Vedkommende er en overordentlig stor

Forskel. For Sanatorierne varierer Procentforholdet mellem de relativt helbredede og samtlige indlagte fra 21 til 26 pCt., medens det for Hospitalernes Vedkommende kun bevæger sig fra 2 til 6½ pCt. For de ikke bedredes Vedkommende er Forholdet omvendt. Det viser sig, at de udgøre fra 15 til 19 pCt. paa Hospitalerne og paa Sanatorierne 25 til 26 pCt., medens Dødeligheden paa Hospitalerne er betydelig større end paa Sanatorierne. Jeg antager, at dette Resultat skyldes den Omstændighed, at de, som blive indlagte paa Hospitalerne, i Regelen ere daarligere og indlægges der for at nyde den Pleje, de ikke kunne faa hjemme, og som det maaske ogsaa er umuligt vedblivende at opnaa paa Sanatorierne. Det forekommer mig, at der er meget at lære af disse Tal.

Som det er sagt af en æret tidligere Taler, er der egentlig kun to Punkter, hvori Lovforslaget er forskelligt fra den nuværende Lov. Der kan efter Lovforslaget ydes indtil 1,500 Kr. pr. Seng, medens i den gældende Lov 1,250 Kr. er Maksimum. Jeg kan i denne Henseende slutte mig fuldt ud til, hvad det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) udtalte, at denne Bestemmelse maa opfordre til, at man lægger sig paa Sinde at bygge saa sparsommeligt som muligt, nu da vi ere inde paa Nødvendigheden af Sparsommelighed overalt i Statshusholdningen. Jeg er derfor tilfreds med, at Ministeriet i Bemærkningerne til Lovforslagets § 1 har ladet forstaa, at man ikke i Øjeblikket kan give Løfter om at gaa synderlig videre i den Henseende. Det hedder nemlig i Bemærkningerne, at man ikke har villet bidrage til at fremkalde en Forventning om, at der kunde ydes Bidrag til Opførelsen af flere Sygehuse, „noget, hvorom der herefter formentlig kun vil blive Tale ved enkelte Arter af Sygehuse eller i særlige Tilfælde“. Det er sikkert rigtigt, at man nu søger at begrænse sig og ser, hvilke Resultater det gode Skridt, som er taget, og som det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam) jo ogsaa fuldt ud anerkendte, kan føre til. Det kan godt være, at der, som det ærede Medlem fra Fakse (Stauning) mente, er endnu flere, som kunde ønske sig indlagte paa Sanatorier, men se vi efter paa Tabellerne, viser det sig dog stadig, at det er de ubemidlede, der efterhaanden optage Pladserne paa de eksisterende Sanatorier. I de første Aar, Sanatorierne virkede, var der ikke saa faa af de indlagte, som ikke kunde siges at være ubemidlede, hvorimod det nu efterhaanden næsten udelukkende er de ube-